

DÜĞÜN GÜNÜ HAZANDAYIM

Yazar Mahmut Cantekin

Çarşamba, 18 Eylül 2013 18:17 - Son Güncelleme Pazar, 22 Eylül 2013 18:24

DÜĞÜN GÜNÜ HAZANDAYIM

Düğün günü hazandayım,
Bir kaynayan kazandayım,
Demir kapı engel bana,
Sanki sürgün Fizan'dayım...

11 Ağustos 2013...

Günlerden Pazar...

Bulduğum yer; yüksek duvarlı, pencereleri demir parmaklı, demir kapısı mazgallı mezar...
Çaresizlik, yüreğimde dert kuyusu kazar...
Kalem, hüznün mürekkebiyle çile yazar...
Efkâr dağının altındaki bedenim erir azar azar...

Evet, perişanım...

İçinde bulunduğum durumu, inkâr edecek halim yok...

Bu gün, buradaki kötü günlerimin içindeki en kötü günüm...

Canım ciğerim H. Kemal Evcî'nin düğünü var...

Tutukluyum... Gidemiyorum...

H. Kemal Evcî, sevgili Hamit Evcî Ağabeyimizin torunudur...

Hamit Evcî, babamın dayısının oğludur... Kapı komşumuzdu. Avlularımızın duvarı birdi...

Çocukluğumuzda, gençliğimizde ve olgunluğumuzda güzel yüreği ile ileri görüşlülüğü ile bizim özverili rehberimizdi...

Önderimizdi... Büyüğümüzdü...

Kendi adıma söylüyorum; Sevgili Hamit Evcî Ağabeyimin öğütlerini dinleseymdim, çektiğim acıların binde birini çekmezdim...

Çocukluğumdan beri kendisine karşı bilerek tek bir saygısızlığım olmadı... Olamazdı...

Ekonomik sıkıntılarımı çekinmeden paylaştığım tek insandı...

Yaşadığı müddetçe elimden tuttu...

Doğru yolu, güzel yolu tavsiye etti...

Adam gibi adamdı... Adam gibi adam olmamız için elinden geleni esirgemedi...

Sevinçlerimle sevindi... Acılarımla, dertlerimle üzüldü...

Beni, kendi evlatlarından bir gün olsun ayrı tutmadı...

Sevgili Hamit Evcî Ağabey, yalnız bana karşı bu kadar şefkatli, bu kadar özverili değildi...

Aynı duyarlılığını bütün akrabalarına karşı gösterdi...

Aynı duyarlılığını bütün komşularına karşı gösterdi...

Aynı duyarlılığını bütün Kâhtalılara karşı gösterdi...

DÜĞÜN GÜNÜ HAZANDAYIM

Yazar Mahmut Cantekin

Çarşamba, 18 Eylül 2013 18:17 - Son Güncelleme Pazar, 22 Eylül 2013 18:24

İlçedekiler, köydekiler, mezradakiler arasında hiçbir ayırım yapmadı...

Rahmetli Hamit Evcı Ağabey, Kâhta İlçe Tarım Kredi Kooperatifi müdürlüğü yaptığı için çevresi çok genişti...

O kadar geniş bir çevreye kendisini nasıl sevdirdi, saydırdı hala merak ederim. Kendisinden memnun olmayan hiç kimseye rastlamadım...

Vefatında taziyesi günlerce sürdü...

Binlerce insan taziyesine geldi...

Konuşan insanların hepsi yaptığı iyilikleri anlattılar...

Bizim bilmediğimiz nice insana maddi ve manevi katkılarda bulunmuştu...

Ben, bir bize kol kanat gerdiğini sanıyordum...

Meğer insanlar arasında ayırım yapmadan, herkese kol kanat germiş...

İşte bu gün, bu 11 ağustos günü, bu güzel insanın inşaat mühendisi torununun Kâhta'da düğünü var... Düğünümüz var...

Ben tutukluyum... Gidemiyorum... Canlarım gelemiyorum...

Tam iki aydır bu düğünü konuşuyoruz... Bu düğüne hazırlanıyoruz...

Belçika'dan, Hollanda'dan, Almanya'dan ve İstanbul'dan bu düğüne gelecekle planlar yapıyorduk...

Baba tarafından akrabalarım olan ve hiç görmediğim, internet üzerinde görüştüğüm insanlarla, Kâhta'da bu düğünde buluşacaktık...

Ben ev sahipliği yapıp ağırılacaktım...

Akrabalarımızla tanıştıracaktım...

Gezdirecektim...

Hasret giderecektik...

Geçmiş bunca yılın acısını çıkaracaktık...

İki ay önceden damadın babası, Hamit Ağabeyin oğlu emekli öğretmen Şinasi Evcı ile konuşmuştuk...

Evinin birinci katında, ben ve eşim için odamızı ayırtmıştık...

Gelen akrabalarımız için de odamızın bitişiğinde oda ayırtmıştık... Bir arada olup hasret giderecektik...

Bayramın ikinci günü eşimle birlikte arabamızla Kâhta'ya gidecektik...

Yaşlı akrabalarımızın evine gidip ellerini öpecektik...

Gideceğimiz yerleri, göreceğimiz insanları bile yazmıştık...

Orada yaşayacağımız heyecan içinde, birini unutup darılmasını istemiyorduk...

Bu gün 11 ağustos 2013...

Günlerden Pazar...

Telefonla, Kâhta'ya geleceğimi haber verdiğim ablam beni bekliyor...

Yeğenlerim beni bekliyor...

Sevgili dostum A. Karabiber beni bekliyor...

Canlarım beni beklerken, koğuşun sıcak havasında, şansızlığıma isyan ediyorum...

Telefonum kapalı ve beni arayanlar meraktan çatlayacaklar...

DÜĞÜN GÜNÜ HAZANDAYIM

Yazar Mahmut Cantekin

Çarşamba, 18 Eylül 2013 18:17 - Son Güncelleme Pazar, 22 Eylül 2013 18:24

Tutuklandığımı kimse bilmiyor... Tutuklu olduğum için sözümde duramadığımı kimse bilmiyor...
Demir kapıların ve parmaklıkların beni engellediğini kimse bilmiyor...

Bu gün 11 ağustos 2013...

Günlerden Pazar...

Sevgili Şinasi Evcı:

— Bu mutlu günümde, oğlumun düğününe Mahmut Ağabey gelmedi, diyor musun? Bana kızıyor musun?

Sevgili damat canım ciğerim H. Kemal Evcı:

— Bu mutlu günümde, benim düğünümde Mahmut Ağabey gelmedi, diyor musun? Bana kızıyor musun?

Ablam, yeğenlerim, akrabalarım, arkadaşlarım, bana kızıyor musunuz?

Yurt dışından, İstanbul'dan gelen canlarım, bana kızıyor musunuz?

Canlarım benim, bana kızmayınız...

Arkadaşlarım, akrabalarım bana kızmayınız...

Sizleri çok seviyorum... Sizleri çok özledim...

Sizlerle bir arada olmak, mutluluğunuzu paylaşmak, düğünde görev almak için iki aydır yaptığım planları, kurduğum hayalleri kahpe bir tuzak toz duman etti...

Gelemedim canlarım...

Sizinle birlikte olamadım...

Beni bağışlayın...

Bedenim mahpushanede aklım, fikrim ve yüreğim sizinledir, bilmenizi isterim...

NOT: Bu yazıya bahçede, havalandırmada başladım... Koğuştta tamamladım... Gözyaşlarımın beni zorladığı yazılardan biri oldu... Bilinsin istiyorum...

CEZAEVİ GÜNLÜĞÜ

11 ağustos 2013 / Pazar / Saat 20. 30.